

تازه یول

نوتار عرینک دنیا سلینگ
حق یولینه باغلا بیلینگ
آتری آله بولان ایلینگ
دولتی ناچان یالید یر

نشریه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی

یمناسیت ۱۲ آبان ۱۳۰۴
سالروز سقوط ترکن صحرا

مسأله ملی و دموکراسی

ایستاد

در میان رهروان "سوسیالیسم واقعا موجود" زمزمه، بچ پچهما، فریاد و طغیان یکوش میرسد و دوران پوست اندازی ایدئولوژیک را با درد و رنج طی میکنند. در میان اینان پلیسهای داعی در نشریات حزبی و سازمانی... جریان دارد. این پروسه در شکل گیری عقاید جدید آنان بسیار مفید و سازنده میباشد. ولی ساده نگری به مسائل گذشته و مقولات انقلاب، دموکراسی استقلال، مسئله ملی، حزبیت، و... و... عاید گونه از تئوریهای شکست خوردندفاع کردن، خطاست. بقیه در صفحه ۷

دیر زمانی است که رویاهای شیرین بخشی از رهروان "سوسیالیسم واقعا موجود" که در غلیان زندگی روزمره، در هم ریخت و بیرق نیمه افراشته شدنش را با آه و حسرت نگاه میکند، بیرقی که سالیان دراز دعاگونه در اذهان منقوش شده بود و زاهدان در حفظ حراست آن کوشا بودند. اکنون یکبار دیگر هستی بگونه پس کوبندمتر و فراگیرتر از دهمهای چهل و پنجاه به ستیز برخاست و بخشی از آرزوهای دیرینه آنان را محو و نابود کرد

ما تتمعولی بودئر دردینگ
صاحبی گهرمک هر یووردینگ
مر ضارئن گورمایان غوردینگ
موتی بیو تیره دونئر

۱۹- نجی عاصرینگ ایکنجی یاریمی هم ده بیگریمنجی عاصرینگ باشلاری بوتین بن حالقلارینگ آزاد ادیش حرکت لورننگ اوران موج آلیب باریان دوروری دئر لاتین آمریکادان تا ختایه چمنلی، آفریقا نان، ایرلنده چمنلی بو اولی گ...ورش حالقلارینگ ملی آزاد ادیش جنبشده اولی

ایز فالدئرئپ دئر ادیل شول دورداستعماری دولت لار شول ساندان انگلیس لار ، فرانسوی لار، اسپانیایی لار، تازمدان - تازه کولونی نوره متلاوجین نان دوکوپ، یر بیروت تالاب، حالقلارینگ ملی بایلئغنی ایلمنک اوغورنده الیندن کلمنی اتدیلو هندوستانننگ آق پاختمسی، آفریقا لارینگ الماسی، لاتین آمریکا لارینگ نیشکدرئرقهوصی ایران نگ بولسا انگ قیمتلی، ملی بایلئغنی بولان نفتتی تالاب باشلایارلار. بیگریمنجی عاصرینگ باشلاریندن انگلیسی لاریلمن روسی لارینگ بیبیدی ایرانی تالاب هم ده اول یووردی ایکی بولوپ آرا لارینده پایلاماغده بولیار شونینگ بیمن ۱۹۰۷ نجی ئیلده ایرانینگ گون اورتا- گون دوغار تاراپ لاری انگلیسی لارننگ دسیر غازیق تارایی بولسا، روسی لارننگ قول آستینا کچیار.

بقیه در صفحه ۲

(۴)

چنبش سیاسی ترکمنها، _____ گذشته، حال، آینده

در پیشروان جنبش که " مبارزات خلق ترکمن از ابتدای آغاز آن جنبه طبقاتی داشته و از زمان سرکوب رژیم فروردین ماه و جنگ تحمیلی گنبد، گرایشات ملی نیز ابعاد جدیدی یافت و بصورت غیر غالب در مبارزات زحمتکشان جای خود را هر چه بیشتر باز نمود و... زیانمندی خاصی خود را به بار آورد. این درک بر اساس تئوری مبارزه طبقاتی لنینی دیسوار چینی میان جنبش ملی و جنبش دهقانان ترکمن کشید و عاجز از درک ماهیت این جنبش ملی ترکمنها و ویژگیهای آن گردید. طبق همین نظر بود که حتی در همان سالهای اوج جنبش ملی خلق ترکمن، کانون که پرچم حل مسئله ملی، حق تعیین سرنوشت و تامین خودمختاری خلق ترکمن را برافراشته بود، خالی از مضمون گشت. از اهدافش دور شد. طبق همین نظر بود که بی توجهی به روندهای جاری آن دوره، قدرت گرفت و عامل گسست میان پیشروان و تودههای ترکمن گردید.

بقیه در صفحه ۲

" لغو تمامی محدودیتهای ملی و فرهنگی سپردن مصالح خلق ترکمن بدست خلق ترکمن که باید خود در تعیین سرنوشت خویش اقدام کند و در چارچوب ایرانی آزاد و یکپارچه، بطور کامل از آزادیهای فرهنگی، مذهبی و دیگر آزادیها برخوردار باشند" و "تشکل جغرافیایی خلق ترکمن بدین شکل است که از بندر ترکمن تا جرجلان باید تحت سیستم اداری و مشترک به مرکزیت گنبد در آید. دیگر تقسیمبندی نمیتواند حقوق کامل خلق ترکمن را رعایت کند" و "معتقدیم که هر خلق حق تعیین سرنوشت خود را در یک رابطه همپا و برادرانه با دیگر خلقها دارد و معتقدیم که انتخاب کاملا آزاد باید اساسی گزینش نمایندگان و مجریان امور در تمامی ادارات و غیره قرار گیرد." و "تامین آزادی بیان عقیده، مذهب و زبان از طریق تماس مستقیم گروهی و انجام سخنرانی و برگزاری جلسات در شهر و روستا" و... از جمله خواستههای جنبش مردم ترکمن در آن سالها بود. ولی تسلط این اندیشه ذهنی گرایانه

در این شماره

- * از کجا آغاز کنیم؟
- * پایبندی به حق تعیین سرنوشت
- شرط دموکراسی
- * الفبای پیشنهادی خط ترکمن
- * آزادی از زبان مردم
- * از فرهنگ مردم:
- مراسم عروسی

تفکر بنیادگرایانه در عرصه حزب

و مذهبی میپردازد. ما با تشکر از این دوست عزیز، از دیگر خوانندگان نیز دعوت میکنیم چنانچه مطلبی در این باره داشته باشند برای ما ارسال دارند.

.....

احزاب و سازمانهای مذهبی - سیاسی بنیادگرا همچون مکاتب دینی با تسریع و توضیح واقعیتهای جهان و جامعه پیرامون خود، بر اساس احکام، قولها، روایات و احادیث پیشین که رسا خارج از قانون مندیهای زمینی بحساب میآیند

بقیه در صفحه ۶

تفکر بنیاد گرایانه در عرصه حزب و تشکیلات، درد ریشماری است که احزاب و فعالین سیاسی هنوز از سلطه این اندیشه کهنه رهایی نجستند. حتی سازمانها و احزاب و افرادی که جنبشهای نظری بنیادگرایی را نقد و نفی کردهاند، متأسفانه در عرصه حزبیت به سیاق اندیشه کهنه و بنیاد گرایانه برخورد می نمایند. ما در اینجا قصد بحث در این زمینه را نداریم، اما یکی از خوانندگان "تازه یول" مطلبی پرهمین باره به نشریه ارسال داشته است که در آن به مقایسه احزاب بنیادگرای مادی

بمناسبت ۱۲۰۰۰

بو الهج سیاسی یاغدائی یوق اتمک اوچین ایران حلقی آیاق اوستنا غالثب مشروطه غوزغلانگ و عدالتی شرط دورتمتک اوغرونده اولی بیر انقلاب عامالا تشیار بو انقلابه ایراننگ بیلگی حالقاری بیلیم بیلکه تورکمن لار هم قوشیپ دور ملی بورجینی برینمیتزیارلار بو واقعا تورکمن لارنگ گلجداکسی سیاستینی آجیق صورتدمیبین یالسی آیدینگ ادیار ادیل شول غوزغلانگ لاره یعنی مشروطه انقلابینه غوشولشان ایکی آدامی گوز اونگینه که تریپ بیزینگ انها بولونی اولی هم ده داوارلی یثغناغترینگ سبایی بیلپ بولور، اولردان بیرسی عثمان آخون، اول بیرسی هم غلثبایشان دشرلار عثمان آخون اوز دورورینگ اولی دوشینجه لی آدام حوکومینه اوزیاقاسینی تانادیار اول بخاراننگ گولداش آدینداقی مدرسانی تاماملاب کوموش دپده تورکمن حالقننگ چاغلارنی تربیلمتک بیلیم مشغول بولیار، اوننگ باشلق دوروری ایران بیلیم روس لارینگ سیاسی - اقتصادی آراغاتاشماغنگ کاماحال لار بولسا، تورکمن لار بیلیم روس لارنگ خیز دنگیزینسده چاغاشیق لاری بیلیم غاوات گلیار.

ایران حالقننگ مشروطه غوزغلانگینی یاتیرماق اوچین تخت دن دوشور یلمن محمد علی شاه تاجار، تورکمن حالقینه یوزلمنیپ اولردان حارای سوریار. حکم سوریان دورورنده دینگ غامچی سسی باشینده اویان حالق نادپ اونگا یاردم برین اول تورکمن حالقننگ بوتین تیرم طایپالارنا یوزلمنیار کابر لرده خان لار اوزوغ باشلیق لاری، آخون ایشان سوماق لار غلینه دال ده دینگ غلثجنا بویسونوب اویالاری چاپپ بورن سردار آدلسی غالتاملار شاننگ قشوننا کیریپانقلابچی لاره یاتیرماق اوچین گرگان شاهرینی اوزارکینه گجریارلار، غسنانساق هم بو حرکت قلیچ ایشان هم قوشولشیپاوغریار سید قلیچ ایشان هم اولی روحانی لارنگ بیری حوکومنده ایکی گزنگ کلالسه شاهرینگ ۲۵ کیلومتر گوندوغاریندمیرلمش کریم ایشان اوباسینده خویه مسجد نور ماسینده اومان بیر مسجد سالدترشپ اوز حالقننگ علمنی - سوادنی بولماغنده اولی ایش لار بیتیار. اما سونگلاردی جان سردار بیلیم بیله لیگه محمد علی شانگ دوغانینه کک برپ پشلایار.

۱۹۱۵ نجی ئیلده روس لارنگ غانحور افسرلارنگ بیری بولان "ژنرال مادرتیف" ایران تورکمن حالقینگ غوزغلانگی یاتیرماق اوچین گنبد قابوس دتر- آق غالاننگ اوستنا ناچه مونگ غوشون بیلیم جوزوپ باریار، اونگ لار حیوانی غانابولان "گوفمان" گوگ دیه حالقینی چم بیتراق ادمن اسکوبولف ننگ شیطانلی روحی، ژنرال مادرتیف نگ اندامنا اوزنایار، بولار تورکمن لارنگ ناچه یوزسینی غثرپ مال لارنی تالاب، الین لاری اوتلایارلار، اوبالاری توز دترشپ ایران حکومتی بیلیم بیر الهنج قارار گلیارلر، تورکمن لاری سرحدان کوچریپ برینه باشقا حالق لاردان گتیرمکی گوز اونگینه آلیارلار، اما اولرینگ بواستما ری ایشی عامالا آشمایار.

۱۹۱۷ نجی ئیلده روسیهدموصواییستی انقلاب عاملاشیار. ۱۹۲۴ نجی ییلده تورکمنستان شورالار بیرلشیک رسوبلیگاسی (جمهوری سی) اعلان بولیار، اما ادیل شول ئیل لارده، ایران تورکمن لاری انگ بیر آتیر یاغدای لاری باشان گچیریسپ بوران دوروری حساب لانیار.

شوری انقلابیدان سونگ، له ننگ بویرتی بویجا، ایراندان روس لارینگ غوشونی چقیارلار. انگلیس لار بو فرصت دان پیدالانیپ بوتین ایرانی اوزقول آستنا گچیرمانی گوز اونگنا آلیار. ایران حلقی آیاغا غالیپ بیر ناچه بردهانگلیس له رینگ ترسینه اولی غوزغلانگلار توریارلار میرزا کوچک خان کیلانده محمد تقی خان پسین خراسانده بیر ناچه واغتلاب اوز باشداق حکومت قوراپ باشلایارلار.

انگلیس لار بو عادلالت لی گورمش لمری یاتیرماق اوچین اوزنا بیر ناچه دیکمه ژنرال لار دتر افسر لردان پیدالانماقی ماحول بیلیار، انها شیدپ هم ایسران حالقننگ تاریخیندا انگ اربت یاغدای دوراب "رضاخان" یا "رضاشاه" دیمین ظالم شاه حکومت باشلغنا بظلمنیار، اول قشون سرکردسی حوکومنده انگلیس لمرینگ غارشنسا توران غوزغلانگ لاری غانحورلیق بیلیم یاتیریار، اوننگ اولی هم ده انگ اهمیت لی جوزیش لاری ایراننگ دیمیر غازنق تاراپینده بولوپدتر، سبایی اول برده هم آذربایجان لار، هم کیلان نی لار هههه تورکمن لار اوزلارنی اولی غوزغلانگنا تاییارلیق گورکیزیانی اییام حکومته عیان بولوندی الایتده، سوسال دمکرات لارنگ ۱۹۲۰ نجی ییلده باکوده گچیران اولی قورولتای نمان سونگ انگلیس لار و اوننگ دیکمه لاری تتراب باشلایار.

بو قورولتای ده بوتین آسیا حالق لارینگ آزاد بولماقی هم ده انگلیس لمرینگ بو بردهن یوق بولماقی طالب ادیلدی تورکمن لمرینگ بویردهن تورکمن لمر تیز واغت ده اوز چارطمرنی گورماگه باشلادیلار، ایکنجی ادیده بوتین آغز آلیقی بی ادپ، تیره - تاپیه باشلیق لاری بیر یوه اویشوپ اوزنه رینا بیر باشلیق سایلانجی ماحول گوردیلار.

بو اییامده عثمان آخون بو حرکت له رینگ باشلیقی حوکومنده ایکی طاراپدان قین چیلیق چکاردی بیریجی دمن ا، اوز آرا کابیر یارماز غلثق لار، تیره پوست لبق دتر آغز آلیق هم ده حالقنگ اولی بیر سوشه دولی تاییارلیقی یوق لیقی اوق - یاراغننگ کم چلیک ادیانی، آیری بیر طاراپدان بولسا آستر آباد حاکم ننگ دولی - دولی حیطلر بیلیم بو آغز آلیقی آرتدیرپ ایلینگ اراستندا فتنه توزیانی ایلماق بولیار.

آستراباد حکومتی کابیر تیره باشلیق لار ننا حالات دتر- سرپای یاپپ اولاری عثمان آخوننگ غارشنده دوروز ماغسی اسلمباردی، عثمان آخون بول - حیله لری چالت آنکیپ اوز تیرم طایپمننگ وکیل لمری بولان سردار لاری اولی بیر بیفتاغا چاغریار، بو بیفتاق اهلی تورکمن طایپه لارنی، گوندوغاردان تا گونباتار تورکمن لمری بیر لیگه چاغریپ ۱۹۲۴ نجی ئیلینگ (۱۳۰۳ شمسی) اردیبهشت آی ننگ اوتوزینه (مای آیننگ ۲۰ سینه) اومجلی اوباسینده اولی یثغناغا، شی قراره لاره یه تیارلار:

بیریجی دمن: تورکمن حالقی اوزنا ارکین لیک اسلاب اجری ایش لمرنی اوزماسلاحات لاری بیلیم آلیپ کیمتک ایکنجی دمن: ایرانا بیر عادلالت لی دولت قورولیانجا بوتین اوق، یاراغ لار تورکمن لمرینگ اوز ال لمرینده غالمالی اوچونجی دمن: ۲۲ سانی زور بیلیم قشون قولغنا آکیدیلیم تورکمن بیکیک لمری اوروب بمرلی هم ده بویکیک لمر اوز تورکمن لمرنگ آراسینده تورکمن تویراغنی قورماغده قشون غوللغنی برینه یه یترملی

بو اولی یثغناقا عثمان آخون باشلیق سایلانیپ ایش لمری قوراماچیلیق لی آلیپ بارماق اوچین بیر ناچه چاره لمر گوریار ایکی بیلیم تورکمن بیر ناچه اولسی افسر چاغریپ، اورش شوپمرنی تورکمن لمره اورتمک اوچین بیر حاربی مدرسه یولا غویارلار، ایکنجی دمن اولار شوروی داکا یاشایان تورکمن لمر بیلیم آراغاتاشق آچپ اولارنگ تجربه لمریندان حاییرلانا غنی مسلاحات لاشیارلار.

ایران حکومتی تورکمن له رینگ شله بر آغز بیریکیندان قوروق اولرینگ اراستندا آغز آلیق سالماق اوچین هر حیل چارطمره ال اویارلار، اما اولرینگ بو خام خیال لاری عامالا آشمانسنگ چاره سیز کویچلی یارق لار بیلیم تورکمن صحرا جوزوپ غایتیارلار، ایران قشوننگ سرکرده سی ژنرال "زاهدی" اوج طاراپدان یعنی کوموش دیه دمن، آق قالدان هم گنبدمن چوزشی باشلایار، خراسان قشونی بولسا حرکت، گینداغ و آسوده یاشاب اوستوران گولمگ ایلاتینگ اوستینا جوزیارلار، خراسان قشوننگ باشلیق "جان محمد" حاننگ ادمن ظلمی حاضر بوکونه چنی حالقننگ آنکیدان ادیل دوگون کپالی بادلانیار.

شله لیک بیلیم ۱۹۲۴ نجی ئیلداقی ایران تورکمن حالقننگ قوزغلانگی حانن چلیق بیلیم باشرلیپ یاتیریار، بروتپار آدام قوریان بولیارلار. بیر ناچه اوبانگ آدام لاری سرحدان آشالی بولیارلار.

تورکمن تویرانی بوتین لمین دیمین یالسی انگلیس لمرینگ وانونیک نوکری رضاحاننگ قول آستنا گچیار بولار تورکمن حالقنگ ملی بایلغی شول ساندان مس - مله تویراغنی مونگ گلاب هکتاردان قشون باشلیق لارنا یابلاب، پهلوی یو، اسسلاک ادارسینی قوریارلار، بوادارانگ اساس مقصدی تورکمن حالقی اوز اتا- بابا یویردیند- ان قاروپ برینه آیری ملت دمن گوجوروپ گتیرمک بولوپ دتر.

۱۹۲۸ نجی ئیلده ایکنجی جهان اورشو باشلانیار، رضاخان بو واقعه سبایی بورتان غاجیار. شله لیکه ینه بیر کرنگ ایران حالقنا شول ساندان تورکمن لمره اوز ملی حقوقینی قورماق فرصت گلیار، ادیل شول ئیل لارده یعنی ۱۳۲۰ نجی ئیلده ایران توده حزبی قورالیار، بو حزینگ اساس مقصدی ایشچی - تایخان آزادلغش هم ده ایران داکا آسانلی حالق لارنگ اسلمگ لمرنی اوده مصلحت من عبارت بولیار.

تورکمن حالقننگ اینتمکنت لمری بوکرتک اوز باغنی ههده ملی حقوقینی غایتارنپ آلماق اوچین بو حزبا غوشولوپ اوننگ انگ آکتو اعضالاری بولیارلار، اولار تورکمن صحرا، تورکمن سی دیمین نریمنی چقارتب حالقننگ آزادلیق اوغرونسده گورشیارلر.

اما بو حزب ۱۹۴۶ ییلده هم ده ۱۹۵۶ ییل لارده آمریکا ههده اویسنگ زنجیرلی اتی نینگ تاراپیندان آغز اوقسی لاره سزار ادیلیار، شونینگ بیلیم بو کرنگ ده تورکمن حالقی اوز ملی حقوقینی اله که تریپ بیلیمیار.

۸۰-۱۹۲۹ نجی ئیل لارده ایران اولی غوزغلانگ توروپ محمد رضا پهلوی نی تخت دوشوریارلر، تورکمن لمر اوز کویمن حلق لارنی اوده مونگ اوچین بوکرتکزدمن قورالان بیر قوراما یعنی "فدائوسی" لار قوراماسی بیلیم یغی- یغی فان آرا غاتاشلیق باغلیار، اما اسلام شوونیست حکومت نیک تاراپیندان تورکمن لمره ایکی کرنگ باشینا اورش تونکایارلار، اولارنگ انگ قهرمان برزت لمری شول ساندان توماج، مختم، واحدی و جورجانی اوز عزیز جان لارنی حالقننگ اوز اسلمگ رینی

جنبش سیاسی...

درك مسئله ملی و چگونگی حل آن امروز نیز از زمره مسائلی است که لاینحل مانده و فرمولهای پیشین در جریان زندگی با شکست روبرو شده است. چپ ایران نیز تاکنون ناتوان از پاسخگویی به این مسئله بوده است.

ترکمنها در اندیشه رهایی

بطور خلاصه میتوان گفت که طی سالهای ۵۷ تا اوایل ۵۹، بر بستر روی- دادهای اجتماعی - سیاسی و شرایط آن دوره، جریان فدائیان بطور کلی وابستگان آن در ترکمن صحرا علیرغم کج فهمی کج اندیشی حاکم بر آن، با صداقت و فداکاری تا حدود زیادی این نقیصه را جبران میکرد، ولی این روند امکان تداوم پیدایش شکل را نداشت و ناگزیر از تغییر بود. این تغییر میتوانست در جهت صیقل بخشیدن سیبای دمکراتیک، ملی و برطرف ساختن ذهنی گرای و قیم مابی سوق یابد. ولی متأسفانه و بدلیل همان اندیشه گروانه در جهتی تغییر مسیر داد که نمیبایست

میداد. این جهت به انحلال کامل این جریان و پیوستن به جنبش و دستگاه فکری حزب توده منجر گردید. این روند که از اوایل سال ۵۹ آغاز گردیده بود در سال ۶۰ به نقطه اوج خود رسید. در طول این مدت هر چند نیروهای مختلفی از جریان فدایی در مخالفت با گرایش به سمت سیاست و تفکر توده‌های جدا شدند و سازمانهای خاصی را بنیاد کردند، ولی اکثریت قاطع رهبران و فعالین فدایی با اکثریت جریان فدایی ماندند و نام سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) را بر خود نهادند.

نیروهای اصلی و موثر جنبش سیاسی ترکمنها، فعالیت خود را با سازمان اکثریت ادامه دادند. این روند تا مدتی قبل نیز بطور عمده جریان داشت.

از زمانیکه سیاست و تفکر اکثریتی- توده‌ای در ترکمن صحرا آغاز به رشد و حرکت نمود، جدایی بین فعالین سیاسی و توده‌های ترکمن قطعیت بیشتری یافت تا یورش مستقیم حکومت اسلامی به حزب توده، تمام مشغله این نیروها صرف ساختن و پرداختن تشکیلاتهای تار عنکبوتی "سانترالیسم دمکراتیک" و محبوس ساختن خود در میان آن و آموزش و آمیزش سیاست و اندیشه توده‌ای از یکسو و مجیز گویی حکومت از سوی دیگر بود.

بدنبال آغاز درگیری و ابتدا در داخل کشور و سپس در خارج کشور، بتدریج و خیلی بطئی روند تامل و بازنگری شروع شد. طرح بحثها و اندکی شدت یافتن آن، رهبری اکثریت را وادار ساخت که انتشار "ایل گویچی" را بمطایبه نشریه کانون فرهنگی و سیاسی خلق ترکمن بصورت فصل نامه از سر گیرد. در بهار ۶۴ اولین شماره نشریه منتشر شد.

در ضرورت انتشار مجدد این نشریه گنده گویی میشود که "ایل گویچی" بسان گذشته در جهت رشد آگاهیهای مردم ترکمن صحرا، اشاعه و اعتلای فرهنگ ملی خلق ترکمن و انعکاس مبارزه و مطالبات مردم ترکمن صحرا تلاش می‌نماید و در پایان همین مطلب از هم‌نبروها و عناصر آزادخواه و مبارز و روشنفکر ترکمن و مردم ترکمن صحرا میخواهد که "بهر طریقی که میتوانند این بلندگویی دفاع از فرهنگ و سنن ترکمنی، این آینه انعکاس زندگی و خواست خلق ترکمن را یاری دهند."

و اما در واقعیت امر "ایل گویچی" اکثریت، تشریفات بود که نیسی ازان شهید نامه و نیم دیگرش تبلیغ سیاستهای شاکم بر اکثریت بود. هر چند ناگفته نباید گذاشت که زحمت و تلاش برخی از ادبا و فرهنگ دوستان ترکمن نیز در این نشریه درج میگردد، ولی بدلیل گلیت ناسلمه این نشریه، آنها نیز تاثیر گذاری مطلوب خود را از دست میداند.

سخن را به درازا نکشیم، رهبری اکثریت تا مدتی توانست با حربه "ایل گویچی" نیروهای ترکمن را مشغول سازد. اما با اوجگیری بحران ترونی اکثریت و بلوکه شدن جناح بندیهای ترونی، رهبری اکثریت بویژه ساکنان اصلی و دبیران اول آن، مانع از انتشار "ایل گویچی" حتی به همان شکل مرده و فرسوده اش گردیدند. اگر تا دیروز رهبری اکثریت از شهرت شرکت و افتخار فدائیان در ترکمن صحرا عواطف بیبانه استفاده میکرد و هرکجا که یاد افتخارات فدائیان میافتاد، جنبش شورایی ترکمنها را بمطایبه صفحه زرینی از کارنامه‌اش بیرون میآورد و فخر میفروخت و از اینرو حفظ و توجه به نیروهای ترکمن را در شرایط خراب شدن اوضاع فراموش نمیکرد، ولی امروز دیگر آتش بقدری شور شده بود که مسئله ترکمن و یا کرد برایش مطرح نبود، بلکه حفظ موجودیتش بخطر افتاده بود. از اینرو دبیران اول و رهبران طراز نو علاقه‌ای به انتشار نشریه ترکمنها نشان ندادند. خاصه اینکه ترکمنها نیز مطرح کرده بودند که نشریه بایستی توسط خود آنها و بدون سانسور زعمای اکثریت منتشر شود. این دیگر اصلا به صلاح و منفعت حاکمان اکثریت نبود.

حرف برای گفتن در این زمینه زیاد است، اما سخن را به درازا نکشیم. باری گفتیم که نیروهای اصلی و موثر جنبش سیاسی ترکمنها، فعالیت خود را با سازمان اکثریت ادامه دادند. لیکن از جنبش پیش بدینسو، روند جدایی فعالین سیاسی ترکمن تحت عوامل گوناگون و بدلایل مختلف از اکثریت آغاز گردید. بطوری که امروز شمار عمده آنان رابطه خود را با اکثریت عملا گسستند. مرکزی‌ترین مسئله این نیروها، تحقق بخشیدن به استقلال کانون و تعیین هویت آن و تأمین وحدت ترکمنهای مبارز است. استقلال کانون در میان مجموعه این نیروها، در استقلال تشکیلاتی و نفی "سلطه اکثریت" بر کانون معنا و مفهوم پیدا میکند. حملگی در اشکال و الفاظ گوناگون "اکثریت" را غاصب استقلال ارزیابی کرده‌اند.

اما گفتنی است که پایه گزاران هر يك از گروههای مزبور (منهای آن بخش توده‌ای که در گذشته همنقش قابل تائیدی در جنبش مردم ترکمن نداشت) تا مقطع جدایی خود از زمره فعالین و عناصر موثر فدائیان (چه چریکی و چه اکثریتی) در ترکمن صحرا بودند. بعد از جدایی از اکثریت، چنین وانمود میشود که گویا هیچیک از گروهها سهمی در مسائل نداشته اند و سازمانی بنام "اکثریت" همه امور خیر و شر را بطور یکجانبه پیش میبرد است.

واقعیت اینستکه بخش اصلی و عمده جنبش سیاسی ترکمنها، نه تنها با جنبش فدائیان پیوند داشتند، بلکه جزئی از آن بشمار میرفتند. عناصر قدیمی و پایه گزار جنبش ترکمنها که بخشی از آنان بدست ج.ا. ب شهادت رسیدند و بخشی هم امروز در قید حیاتند و از فعالین جریانسات مورد بحث محسوب میشوند، در سالهای ۵۵، ۵۶، ۵۷ و اوایل دهه ۵۰ با تفکروتمسق

و با آن سطح از رشد و بلوغ فکری و سیاسی و با شور و شوق انقلابی آن دوره، س.ج.ف.خ. را سنگر مبارزه مردم ایران و مردم ترکمن شناختند و به آن پیوستند و در تحولات بعدی نیز با وظایف خود، مبارزه خود را حتی برای "شکوفایی ج.ا. ب" پیش بردند و در آن شرکت کرده و سهم گرفتند. امروز اگر کسی بخواید ادعا کند که صرفا سازمان اکثریت و آنها صرفا بخش رهبری این سازمان، تنها و یگانه گناهکار بوده و بدین طریق نامسن آلوده خود را پاک نماید، جز فریب خود به هیچ نتایجی نخواهد رسید.

اما این حقیقتی است که در روند دهساله اخیر رهبری اکثریت نقشی و مسئولیت عمدتای در رابطه با عملکردها و اقدامات انجام شده دارد. اینکه آنها به خطاها و گناهان خود اعتراف کنند یا نه، بخود ایشان مربوط است. ضمن اینکه تاریخ در مورد ایشان قضاوت خود را خواهد کرد. کما اینکه بخشی از این قضاوت در مورد بی کفایتی و بی مسئولیتی این رهبران در مقابل چشمان همه ما امروز جریان دارد.

اما از طرف دیگر چشم پوشیدن و یا بی توجهی به حقیقت زیر میتواند هرکسی را به قضاوت یکجانبه و غیر مسئولانه سوق دهد. آن اینکه رهبری اکثریت و بطور کلی سازمان اکثریت بعد از پذیرش سیستم فکری، تئوری و سیاسی توده‌ایم

و الحاق کامل به آن، خود بمطایبه جزئی از همین سیستم بین‌المللی گردید. خود این سیستم، مجموعه کاملی بود که علیرغم نیات خیرخواهانه پیروان و وابستگان آن به همان جایی میرسد که بعد از ۷۰ سال در شوروی خیلی روشن و واضح آشکار شد و در لهستان بعد از چهار دهه در کامبوج، افغانستان و وین به اشکال خاصی خود عطر کرد و حقیقت آن به معرض نمایش در آمد.

در واقع این سیستم بین‌المللی یکوع امپراطوری عقیدتی - سیاسی بود که تمام شاخه‌های بزرگ و کوچک آن در حکم مستعمره بودند و از طریق مسکو هدایت و فرماندهی میشدند. احزاب و حسی دولتهای وابسته به این سیستم فاقد استقلال عقیده و نظر بودند و قویترین و با نفوذترین آنها هم نمیتوانستند از چارچوب اوامر مسکو خارج شوند. از این رو سازمان اکثریت نیز تحت سلطه حزب کمونیست شوروی و مسکو قرار داشت.

وقتی که ادعا میشود سازمان اکثریت نسبت به جنبش خلق ترکمن بشیوه سلطه گرانه برخورد کرده و سلطه خود را بر این جنبش اعمال کرده، باید روی دیگر سکه را نیز دید و آن اینستکه سازمان اکثریت سلطه گر در برابر ترکمنها خود نیروی سلطه پذیر در برابر مسکو بود و خود را ملزم به تبعیت بی چون و چرای آن میدید. و بالعکس خود نیروهای ترکمن نیز نسبت به دیگر نیروها و جریانسات در ترکمن صحرا از موضوع سلطه گرانه برخورد میکردند. بعبارت دیگر سلطه گری و سلطه پذیری دوروی يك سکانند. آنکه در مقابل عدلای اعمال سلطه میکند، خود در برابر دیگران سلطه می‌پذیرد. اما آنچه که برای ما مهم است اینستکه در برابر سلطه‌گر، سلطه پذیری نیز بوده که اجازه داده وی اعمال سلطه کند.

بدین ترتیب این قضاوت ناعادلانه خواهد بود هرگاه فقط سلطه گر را درد صندلی اتهام بنشانیم و آنرا محکوم کنیم

از کجا آغاز کنیم

تازه یول

در شماره ۴۰۲ نشریه "تازه یول" مقالهای تحت عنوان "راهی بسوی وحدت" بقلم "بیدار" نوشته شده که بخاطر اهمیت مسائل مطرح شده در آن در شرایط مشخصی ما لازم دیدیم به دو مورد مشخصی از آن مقاله که در بین حال این دو مورد به هم دیگر مربوط نیز میباشند، بطور خلاصه مبرازم ۱- تقی تلاحی در جهت تعیین تکلیف با سازمانهای سراسری از جمله سازمان اکثریت.

۲- تلاحی در جهت وحدت تمام نیروهای ترکمن در قسمتی از مقاله گفته میشود "مبارزین منطقه هر یک از دیگری جدا شدند، بدون اینکه ارزیابی درستی از گذشته و شکستها و تجربیها داشته باشند و هر یک قبل از هر چیز و قبل از اینکه عوامل شکستها و راهیایی به سیری اصولی را به بحث بنگارند، تلاحی بر این داشتند که فاصله خود را با سازمان اکثریت روشن کنند" و در قسمتی دیگر گفته میشود که "تجربه به ما آموخته است قبل از اینکه با دیگران رابطه برقرار کنیم، باید خودمان را تجهیز کنیم." این نکتهها که بایستی ابتدا ارزیابی درستی از گذشته و شکستها و تجربیها داشته باشیم، و باید خودمان را تجهیز کنیم امر درستی است. ولی مهم این است که این مسئله را از کجا آغاز کنیم؟ برای آغاز این راه، من برخلاف دوستان بیدار معتقدم ابتدا باید رابطه و تکلیف خودمان را با سازمانهای سراسری از جمله سازمان اکثریت مشخص کنیم. از این نظر در رابطه با سازمان اکثریت تاکید میکنم که این سازمان بیشترین نیروهای ترکمن و مبارزترین آنها را تاکنون در بر گرفته بود. اکثریت این نیروها جان بر کف در خدمت جنبش خلق و در خدمت این سازمان بودند، چه در دوره ماجراجوئیها و چه در دوره حمایت از رژیم ج.ا.و.

مهمترین وجه استقلال که اکنون خیلیها از آن صحبت میکنند، استقلال در عرصه فکری است. پیرامون مسئله ملی سازمانهای سراسری منجمله سازمان اکثریت همچنان به تفکرات کهنه و غلط که در محک تاریخ شکست خوردند، پای بند هستند. حتی نواندیشترین افراد آن نیز هیچ برنامه و نظر شخصی مغایر با تفکر گذشته پیرامون مسئله ملی ارائه ندادند. بهترین ملاک بر این ادعا نیز برخورد کنگرسازمان اکثریت نسبت به مسئله ملی و خفاهاست. از طرفی دیگر ما نیز به این نظر رسیدیم که تفکرات گذشته، غیر عملی و غلط بودند و اکنون باید مستقلا به این مسئله در تمامی ابعاد آن بپردازیم. بنابراین حضور و فعالیت در یک سازمان سراسری که با قبول دناولطیانه چارچوبهای برنامههای آن صورت میگیرد، را متناقض یا مسئله مشخصی وضعیت کنونی خودمان میدانم.

در این رابطه بطور مشخصی نظر من اینست که پرداختن به مسئله ملی، مسئله تمام دوستان پیشرو ترکمن است. خواه آنهایی که بخواهند مستقل کار کنند و خواه آنهایی که در یک سازمان سراسری بمانند. سلما این دو از زاویههای مختلفی به مسئله ملی خواهند پرداخت. این یکی از موضع حزب سراسری دیگری از موضع یک نیروی مستقل ترکمن. عدم تفکیک این مسئله باعث انحراف و اغتشاش فکری و جدائیها و انفعال در میان بسیاری دوستان میگردد. در این میان ممکن است برخی ادعا کنند که چرا شما این تعیین تکلیف را عهده میکشید؟ همانطور که دوستان "بیدار" نیز میگوید "ابتدا بیاییم ببینیم که چه میخواهیم و ابتدا خودمان را تجهیز کنیم". در این میان حتی ممکن است گفته شود که ابتدا بیاییم روی این مسئله بحث کنیم که آیا ضرورت دارد که در سازمانهای سراسری بمانیم یا خیر؟ من اعتقاد این است که ما روی این مسئله چندین سال است که بحث میکنیم و عملکردهای مختلف سازمانهای سراسری در قبال مسئله ملی را نیز دیدیم. ما نیز عمدتاً نمیتوانند جزو نیروهایی بحساب آیند که در راه استقرار دگرسی در ایران مبارزه میکنند. هر نوع توهم پراکنی نسبت به دگرگت بودن اینگونه نیروها چیزی جز نهادن خشتی بر روی سنگنبای یلدیکتاتور جدیدتر نخواهد بود و تفاوتی با همان سیاست تأیید بی چون و چرای شوینیزم مذهبی ولایت فقیه ندارد. طبیعا از نظر ملتهای تحت ستم ایران معیار اساسی دگرگت بودن نیروها "پذیرفتن حق ملل در تعیین آزادانه سرنوشت خویش" و نشان دادن پای بندی خود به آن در پراتیک روزانه اشان میباشد. بنظر من پای بندی صادقانه به این حق در عمل همانست که پذیرفتن طرح "سیستم جمهوریهای فدراتیو برای ایران" میباشد که اکنون بی عنوان راه حل اساسی و ریشهای مسئله ملی برای ایران، در فرهنگ آیزویسیون جا گرفته و رونق رویدادهای جهانی نیز بر عملیتر و واقعی تر بودن آن مهر تأیید میزند.

کسانی نیستیم که تازه به این سازمانها پیوسته باشیم و هنوز شناختی از کم و کیف آنها نداشته باشیم. ما باید از این تجربیها درس آموخته باشیم. آنهایی که هنوز بقول خودشان تکلیفشان را مشخصی نکردند و میگویند هنوز روی پیوند با سازمانهای سراسری بحث کنیم، فکر میکنم گیر در جایی دیگر دارند. در ضمن اینرا نیز تذکر دهم که من برخلاف برخیها، دوستان ترکمن درون سازمان اکثریت یا حزب تسوده را کوتاه فکر و عقب مانده و غیره نمیدانم. به تفکر و اعتقادات آنها که بهرحال نظر آنها و سازمان آنهاست، احترام میکنم و برای آنها امید و آرزوی موفقیت نیز دارم.

حال اگر قبل از مشخصی کردن وضعیت خودمان در رابطه با سازمانهای سراسری بقول دوستان "بیدار" بخواهیم خود را تجهیز کنیم، باید خصلت، مختصات و ضرورتهای جنبش ملی خلق خودمان را یافته و راه حلی منطبق با شرایط آنرا ارائه دهیم. پاسخگوی به این سؤالات اساسی جنبش ملی از دو زاویه عمده میتواند صورت گیرد. یکی از زاویه فرعی بودن مسئله ملی در مبارزه طبقاتی و نداشتن ارزش مستقل "ایسن جنبشهای ملی و دیگری از زاویه اصلی بودن این جنبشها با درک خصلتها و مختصات آن برای خلق تحت ستم. شدن ارزش مستقل به آن است. این دو زاویه مختلف برخورد ممکن است نکات مشترکی با هم داشته باشند، ولی بر پایه و بنیان دو برخورد متفاوت استوار است.

در مقاله مورد بحث گفته میشود که نمایندگان هم گروههای ترکمن با حقوق برابر دور هم بنشینند و بحث و صحبت کنند و یا اینکه دوستان "چوقون" در مقاله "چه باید کرد؟" در "تازه یول" شماره ۲ میگوید که چرا ما دور هم جمع نشویم. ما همه فرزندان یک خلق هستیم. این جدائیها بی مورد است و غیره. دوستان "چوقون" بزرگوارانستند و بزرگ منشاته و از موضع یک آدم صلح فقط آرزو نموده و با نیت خیر نصیحت کرده که بچه های من چرا دور هم

حق تعیین

ارزشمندی ایران که تحت عنوان "سلطنت طلبان ایران هنوز دیکتاتورند" باضمای "بهار زنده رودی" در نشریه شماره ۴ راه آزادی چاپ گردیده است (ضمن توصیه مطالعه تمامی مقاله) بیاروم: "دوران برتری نظامی بر صحنه بین المللی سیری شده است و اگر سیری نشده بود سود منافع ملی و سعادت مردم ما نبودنیست که وارد چنین بازیهای ماجراجویانه و خطرناکی شویم. منطق دیکتاتوری محمد رضا شاه ریشه معرفتی و ذهنی نداشت که امروز سلطنت طلبان ما به معرفت و شعور جدیدی رسیده باشند. پایتخت دیکتاتوری زمان گذشته بر سه اصل استوار بود: ابروح عظمت طلبی ایرانی مجیز به ایدئولوژی شوونیزم فارسی ۲ - حکومت مقتدر مرکزی ۳ - برتری نظامی سیاسی در منطقه خاور میانه و خلیج فارس. . . . نیسروی سلطنت

ایران، هنوز در ارکان اصلی سیاست خویش یعنی فلسفه سیاسی، سیاست داخلی و بیانی استراتژیک به هیچگونه تجدید نظری دست نزده است و دگرگت منشی او نیز فقط منشی تعریف و تعارف از سایر نیروها چیز دیگری نبوده است که البته اینها هم از سر نظرار و صرفا تاکتیک سیاسی موقت است. طبیعتا تاکنون نیسروی سلطنت طلبان اگر میخواهد به تجدید نظری دست زند باید سه ستون اصلی که پایه دیکتاتوری محمد رضا شاه بودیسه زیر سؤال ببرد. آنگاه آیا دیگر میثوناز نیروی سلطنت نامی برد؟ یا اساسا نیسروی سلطنت طلبی خواهد ماند؟ . . . " با توجه به مراتب فوق، سلطنت طلبان و دیگر نیروهایی که تحت نامهای چون ملی گرا و غیره حامل شوونیزم برتری طلبانه فارس میباشند، تا زمانیکه از اینس کرایش غیر انسانی که مادر دیکتاتوری، خون ریزی و خفقان میباشد دست بر ندارند و تسلیم واقعیتهای امروز جهان و خواستهای عادلانه ملتای تحت ستم ایران نگردند

اتالی

بمناسبت ۱۲

بیترومظفده قوربان ادیارلار. بیر ناچه

بیگت لمر توساقه دوشیارلار و بیر ناچه تورکمن اوغلانلاری آیری بیورت لمره پناه توتوب یاشاماغا مجبور بولیارلار.

بوگون ایران تورکمستانلارک جنهوری سینگ غانابولانانینا ۶۶ آلتی کیل بولدو بوغوزغلاننگ باشلیق ادمن بیک انسان لارلرنگ انگ اولی و اساسی اونگ سورمن پیکری اوز حالقتی آسوده لئقنا و باغتی یاشاماغا بولوپدشر و اول پیکری عامسالا اشراق اوچین کوب و اغتلاب سمه شیب که چیپ دئرلار. اولارینگ اومجلی قورولتسای سیندان بیزه غلان اولی الحام حوکومبنده بیر درس بار. بیز اونی ساقاق ادینملتی اگر عثمان آخون شول دوربه ناشاری بیورت ده یاشایان، ازاتلیق پیکری اونگا سوریان آناملار بیلیم ال اله برئسب

اوز ملی جمهوری سینی قوران بولسا بیز هم دنیا بیوزونیدکی ازات حرکت لمره غوشولوب اوز حالقئزنیگ آد - آیرایشی دونیا بیوزونده بلنده غالدیرایلینگ.

اگر عثمان آخون اوز دورونیده ایرانینگ ایچندکی ملی حرکت لمره غوشولشیسپ میرزا کوچک خان لار بیلیم بیر حاتساردا دوروب، ظالم شائنگ غارشینا سومشه ن بولسا، بیز هم بوگون ایرانلرنگ بیکه کی ملت لمری بیلیم شول ساند کمردلار آذربایجان لار، بلوچ و . . . بیر حاتساردا دوروب اوز حقوقیمیزی طالاب اتمه لی.

اول گون انگلیسی لار، رضاخان لار، میرزا کوچک خاندنگ، عثمان آخون لارلرنگ غوز غلانگ نی یاتیردیلار. اگره خراسانلسی لار آذربایجانلی لار، تورکمن لمر و بیلیمکی حالقلار بیر اولی سومش ده ال اله برعرب آیانا غلان بولسالار، اولار هیچ ماحال بیلیمه بیر گوچلی آئمز بیر له لیگ اونگینسی آسپ بیلیمزدیلر.

که لینگ حالقئزنیگ طالابنی اودهچک بولایلینگ. اوز بیک قهرمان لارمیزینگ آزا ساچاغیندان دوز - طاغام دادیلینگ. بوگون بیزه انگ اساسی مسئله آئزی بیر لیک دئر. بیک شاهیرمیز مختومقلی نگ سوزینه غولاق آسایلینگ.

"بیر بیرینی چایق ارمی ارلیکمن بو ایش شیطانی دئر بلکی کور لیکنم

و یا:

آزا آا بولان ایلینگ
دولتی غاچان یالی دئر

آق مژرات کورگنلی
مهر ماه ۶۹

از قرهنگ مردم

از هر روستائی مردمان ده برای خوشبختی عروس و داماد دعا میخوانند.

یك رسم قدیمی تر هم داشتند كه از این قرار بوده است، عروس سوار بر اسب میشده در حالیکه در دستش برنای بود، داماد با دوستانش او را تعقیب میکردتا بره را از دست عروس بگیرد. این عمل در واقع پیروزی داماد بر عروس بود كه آن عمل "گوگ بوری" یا گرگ سبزنامه میشود. در موقع آوردن عروس قسمتی از گوشت و استخوان سینه كه شكل مثلث را دارد و "دوش" نامیده میشود با سكهای نقره می‌آویزند و آن را به خانه عروس میبرند. این عمل در هر عید قربان تکرار میشود همراه با رسیدن عروس به طایفه داماد شور و غوغا به حداكثر خود میرسد مراسم "سچك" اجرا میشود و هر كدام از قوم و خویشان داماد سكهای بول به طرف مردم پخش میکنند و از طرف دیگر مراسم اسب دوانی و كشتی گیری آغاز میشود و بهترین اسبها "بابراق" (جایزه) دریافت میکنند.

عروس را به خانه داماد وارد میکنند زنی از درون درآچیق را گرفته مانع ورود آنان میشود و تا به او هدیه‌ای ندهند در را باز نمیکند كه به آن "قاپی ساقلماق" میگویند. بعد از وارد شدن عروس و بینگهایش در گوشه آلاچیق پردنای بنام "توتی" كشیده میشود. دختران محل به دیدن عروس می‌آیند، از این لحظه به بعد عروس بایستی صورت خود را از پدر و مادر و قوم و خویش عروس تا چند سال بپوشاند.

بعد از صرف ناهار آخوندی بهوكالت از طرف عروس و داماد كه به انتخاب خود آنان است نزد آخوند دیگری رفته مراسم عقد را برگزار میکنند. وكیل عروس اشاره به وكیل داماد میگوید "من از این مرد مقداری طلب دارم كه همین الآن میخواهم" وكیل داماد با ظاهری پرخاشگر میگوید "من از كجا به تو بدهكارم" و كار با يك دعوی ساختگی كه به آشتی می‌انجامد، پایان یافته و آخوند ضمن گذاشتن شیرینی در دست آنان خطبه عقد را میخواند و بعد طرفین از آبی كه اصطلاحاً "نكاسو" (آب نكاح) گفته میشود می‌وشند. در این حال چندین منسوب به عروس و داماد بیرون ازاطاق مشغول قیچی زدن هستند به این اعتقاد

كه نیت هر دشمنی در حین خواندن خطبه عقد در دم تیز قیچی پاره شود در ضمن برای عروس و داماد قلسب گوسفندی را كیاب کرده به دو نیم تقسیم میکنند، نصف آن را به عروس و نصف دیگر را به داماد میفرستند تا بخورند به این امید كه قلب و دل آنها با هم باشد و هیچكس حق خوردن از این كیاب را ندارد.

قبل از غروب آفتاب دست عروس و داماد را در دست یكدیگر گذاشته، زنان قبله برای خوشبختی آنان شعر زیر را میخوانند كه در واقع تعیین خط مشی آینده آنهاست.

"آجا كوینگ كیدرمه

آریا چوروك ایدرمه

ساغ الی ساری یاغنا

سول الی سوق اوندا

آتمزلا قاپسرمه

توی نیق لاد پدرمه

چایر كین چرماشادینگ

مل لر كین اورنا شادینگ

یوزلان یوزنان یوی نارادینگ

یوز لیگ كویگ كیدر ایدینگ

آل یانقاقدان آقشر ایدینگ

آلا یورقان دقشادینگ

آی یوزلینی سنگا تاقشردیم

سنى حدایه تاقشردیم"

ترجمه: پیراهن بد میوشان، نان جو مخوران، دست راستش در روغن زرد، دست چپش در آرد بگزار (كنایه از ثروت) نگزار کسی او را نیش بزند. مثل یونجه به هم بچسبید، پولهای زیادی خرج کنید پیرهن گرانبها برایش بخر، از لیبهای سرخشی بوسه بگیر، ماه رو بتو سپردم، تو را به خدا.

و سه بار این شعر تکرار میشود و در وسط هر بار داماد را با مصابیش به دور آلاچیق میگردانند و عسدهای نوجوان با چوب و دست ظاهراً اوزامینند بعد مراسم "چای" است. به این معنی كه داماد و مصابیش با عسدهای از نزدیکترین دوستانش به آلاچیقی كه عروس در آن نشسته میروند و از دست تازه عروس چای می‌وشند و هر كدام هدیه‌ای میدهند و بعد از پرسیدن نام و سایر خصوصیات ایل و طایفه بر میگردند.

فلسفه این چای خوردن به این علت است كه چون عروس و داماد همدیگر را قبلاً ندیده بودند این افراد و دوستان

باعث باز شدن سر صحبت و حسرت زدن عروس و داماد میشود. از طرف دیگر در خانه مادر داماد بین قوم و خویش "سویجلیك هالتا" یعنی کیسه‌های كوچکی كه از شیرینی و نقل و سكه در آن است و معمولاً عروس با خود می‌آورد، تقسیم میشود و معمولاً ۲۰ الی ۴۰ تا است. فردا عروس را به خانه خود داماد می‌آورند و بجای كلاه دخترانه "بورسك" پیشانی بند پارچهای و دایره شكل بنام "آل دانقی" بر سر او میگذارند كه البته در بین گورگلانها "هاسوی" گفته میشود.

بعد از دو روز عروس را به خانه خودشان بر میگردانند كه در زبان محلی به آن "قایتارماق" میگویند و پس از يك سال دوباره با مقداری جهیزیه جدید به خانه داماد می‌آید و این رفت و برگشت ۳ الی ۴ بار تکرار میشود كه عروس و داماد برای زندگی آینده پخته‌تر میشوند، در این مدت داماد بطور مخفیانه میتواند همسر خود را ملاقات كند. بعد از اینکه عروس را برای همیشه به خانه داماد می‌آورند، پدر عروس آمادگی خود را برای دیدار با داماد اعلام میکند كه اصطلاحاً آن را "یار شماق" میگویند، یعنی آشتی كردن داماد با مصاب خود به دیدن پدر زن می‌رود و داماد دم در آلاچیق می‌نشیند و از آلاچیق يك ظرف پلو برای او می‌آورند، مقداری پول یا جنس برای داماد پیشنهاد میشود كه بگیرد و داماد با قبول كم یا زیاد مبلغ پدر زن خود را می‌بندد.

اگر قبیله داماد نتوانست بطور كامل شیربها را بپردازد، طرف عروس حق دارند دخترشان را به آنها ندهند. در این صورت اگر عروس خود فرار كند و خود را به خانه داماد برساند دیگر حقی نخواهند داشت. علت اینکه بهای زن بیوه و یا اصولاً زن دوم در بین تركمنها بالا است اینستكه اولاً میخواهند تا اندازه‌ای از تعدد زوجات كاسته شود و از طرف دیگروارد بودن به امور خانهداری است. عروس بیوه را بستگانش به خانه شوهر جدید می‌آورند اگر کسی دو زن بگیرد، زن اول بسه استقبال زن دوم می‌آید و پای راست خود را روی پای چپ او میگذارد كه نشانه برتری زن اول نسبت به زن دوم است.

به نقل از كتاب "سیری در تاریخ

سیاسی - اجتماعی تركمن ها"

چنین احزابی اعضای خود را یکبهدی کلیشهای و متعصب بار می‌آورند. آموزشها و روشهای تربیتی خاص با هدف تحکیم روحیه عبودیت و پیروی کورکورانه از رهبری و رهبر بکار بسته میشود. تنگ نظری و عدم تحمل دگراندیشان در صفوف چنین احزابی وسیعاً رایج است. چنین احزابی خود را در موضع حقیقت مطلق و دیگران را در گمراهی و ضلالت می‌بینند. در تلفات اعضای حزب نیز همین روحیه و تربیت عمیقاً ریشه می‌یواند. احزاب بنیادگرای مذهبی نیروهای سیاسی در جامعه را بر اساس نقش و سهمی که آنان در راه پیشرفت اجتماعی و سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی جامعه بر عهده میگیرند، ارزش گذاری نمیکنند. آنان درجه دوری یا نزدیکی به مواضع خود علی‌الخصوص میزان مخالفت و یا موافقت نیروهای سیاسی دیگر با خود را اساس و مبنا قرار میدهند. این سازمانها هژمونیکست و سلطه طلب اند. در هر اتحادی میکوشند نقش برتر را از آن خود کنند. مناسبات درونیشان بر اساس سانترالیسم بوروکراتیک با ویژگی های مذهبی استوار است.

طبیعی است که همه وجوه اشاره شده، ممکن است در این و یا آن حزب بنیادگرای مذهبی صدق نکند و یا بافتشکال دیگری جلوه نماید. اما بهر حال چنین احزابی بر بنیاد اعتقاد و ایمان مذهبی استوارند و از سوی دیگر بغایبست سانترالیستی و ضد دموکراتیکند. در سرکوبی مخالفان خود آنگاه که قدرت سیاسی را در چنگ خود گیرند، از هر گونه بیرحمی و شقاوت ابائی ندارند. آزادی خواهی آنان، آزادی خواهی پرآی همه نیروهای مترقی و مختلف العقیده نیست. آنان آزادی خود و تابعین مطیع خویش را میخواهند.

به فعالیت در حیات سیاسی و اجتماعی میپردازند. موسسین و رهبران چنین سازمان هایی با تفسیر و تشریح خاصی و یا در حقیقت یکی از استنتاجهای ممکن از واقعیت های اجتماعی، طبیعت و جامعه بامعیاریها و سنجشهای برگرفته از بنیادهای اعتقادی فلسفی خود اهداف سیاسی و اجتماعی خود را تدوین و راهها و اشکال معین دستیابی به آن را ترسیم میکنند. علی العموم احزاب بنیادگرای مذهبی رهنمودها و فعالیتهای خود را حقایق مطلق و مسلم می‌دانند. هر گونه آزادی نظری و اندیشه خارج از چارچوب اصول اعتقادی شان ممنوع است. طبیعتاً آزادی فراکسیون های فکری - سیاسی نیز در چنین سازمانهایی معنا و مفهومی ندارد. فرامین و دستورالعمل های رهبری یا رهبر باید بدون چون و چرا اجرا شود. در چنین احزابی فرد در مقابل جمع، جز در مقابل کل و عضو در مقابل حزب و موسس در مقابل ایمان و اعتقاد در حکم هیچاند. رهبر یا رهبران با مراجعه دائمی به احکام و اصول، نظرات و تفاسیر، رهنمود های خود را به پیروان ابلاغ میکنند. حقوق و اختیارات رهبران عملاً نامحدود است. آنان مصون از اشتباه و خارج از دایره هرگونه انتقادی قرار داشته و متصف به انواع توانائیها و کرامات اند.

چنین احزابی مواضع، سیاستها و رهنمود های خود را حقایق مطلق می‌دانند. سایر نیروهای سیاسی و حتی نیروهای مذهبی را که با آنان مخالفت می‌ورزند، منحرف، منافق و غیره میدانند. اگر کسانی از صفوف آنان خارج شده و به مخالفت

بر خیزند مرتد، خائن، بیایمان و غیره محسوب میشوند. در حیات درونی چنین احزابی سیستمی از کنترل دائمی اعضا برای پیشگیری و عکس العمل بموقع هر گونه حرکتی منافی با مواضع حزب و رهبری بکار گرفته میشود.

از کجا آغاز

جمع نمی‌شوید. جدائیها بد است. دوستان! ابتدا بیائیم از تجربه خودمان درس گرفته و به پیش برویم. ماز موقعی به "استقلال" فکر کردیم که برای استقلال اکنون شروع شد. تا بدینجا تجربیات فراوانی را پشت سر گذاشتیم که نکات آموزنده بسیاری را داراست. اینکه گفته میشود نمایندگان گروههای ترکمن دور هم جمع شوند، اولاً از گروه چه تعریفی داریم آیا نیروهای ترکمن درون حزب توده ویا سازمان اکثریت نیز بعنوان یک گروه قلمداد میکردند و یا اینکه اینها بخشی از سازمان اکثریت و یا حزب توده میباشد؟ ثانیاً جمع شدن حول کدام محور و بر اساس کدام نقطه نظرات مشترک بنیانی؟ آن مسئلهای نیز که دوست عزیزمان "بیدار" به عنوان نقطه نظر مشترک در بند ۲ گفته ، کاملاً غیر واقعی است. تعدادی از کانونهای نامبرده شده در آن مقاله اصلاً به این مسئله اعتقاد ندارند و یا اینکه اگر به آن جواب مثبت میدهند، با حضور آنها در سازمانهایشان کاملاً متناقض است و اینگونه افراد ابتدا باید این تناقض خود را حل کنند.

آرزوی یک کاسه کردن نیروهای ترکمن بنظر من آرزوی عبثی است. تنوع نظرات در حد پایهای بین نیروهای ترکمن وجود دارد و این کاملاً طبیعی است و باید اینرا قبول کرد. چشم بستن بر روی این واقعیتها و درس نگرفتن از تجربهها، خود کول زدن و خود را در گرویدار بحثهای بیپایان بسیار روشنفکرانه و جدایی‌جویی و جدائیهای مکرر انداختن میباشد.

"بیدار" از جدائیهای بی مورد، از کانونهای مختلف نام میبرد و از آن رنج میکند. بنظر من این جدائیها بی مورد نیست. میان برخی از آنها اختلافات اساسی وجود دارد. گرچه تاکنون اختلافات تدوین نگردیده‌ام ولی بهر حال مشخص است. یکی از گذشته بریده و راهی نوین می‌جوید و دیگری بر لزوم حفظ گذشته، اما با تغییراتی تاکید میکند. کجای این جدائیها بی مورد است؟

اما درون هر کدام از این دو طیف نیز جدائیهای وجود دارد که بنظر من این جدائیها بی مورد است. ابتدا باید این جدائیها را تفکیک کرد. با هم ردیف کردن این اسما فقط مغشوش کردن صورت قضیه است.

دوستان "بیدار" در رابطه با نشستهای پیشنهادیش میگوید "تناوم نشستها و بحثهای مذکور برای همه مبارزین میتواند راهگشای وحدت آینده نیروهای ترکمن باشد" بنظر من این تفکرهای متفاوت میتواند با هم همکاری داشته باشند و ضروری نیز هست، اما وحدت آنها غیر عملی و تلف کردن وقت و انرژی خواهد بود. برخورد های در جهت "وحدت همه" فقط یک برخورد غیر واقعی و غیر عملی و در حالتی بدبینانه و غیر مسئولانه در قبال جنبش خلقمان است.

جنبش سیاسی

و خود را پاک و معصوم و برحق جلوه دهیم. عدالت آنستکه هم سلطه گر و هم سلطه پذیر بایستی تحت انتقاد و نقد قرار گیرند. مانا که علل و عواملی که اسباب سلطه‌گری و سلطه پذیری را فراهم آورده بودند، شناسیم و مختصات این دستگاه فکری و نظری را به نقد همه جانبه نکشیم و از این طریق اندیشه نوینی جایگزین آن نسازیم، مشکل بتوان از قید "سلطه‌گری" رهایی جست.

گریز و جدایی ترکنها از اکثریت در حقیقت تلاشی است برای گریز از اندیشه و عملکرد گذشته. اما گریز از اندیشه‌های که در گذشته راهنمای عمل بوده، مادیت یافته و امروز بتاريخ پیوسته و طبعاً سنت و فرهنگ خاصی خودش را نیز بجا گذاشته ممکن نیست و بطور خودبخودی نیز نمی‌توان آن امکان پذیر نیست. با شعار و شور و شیطنت و شیادی هم نمیتوان گریبان خود را خلاص کرد. تنها راه ممکن نقد مشخصی و زنده و جستجوی عملی اندیشه های جایگزین است.

ادامه دارد

مسئله ملی و...

در نشریه "تازمبول" شماره ۲ و ۳ و ۵۰۴ نیز مقالاتی تحت عنوان "طرح بحثی پیرامون مسئله ملی" و "پای بندی به حق تعیین سرنوشت" درج شده و در آن نویسندگان مقالات به مسائل اساسی از قبیل استقلال دمکراسی و مسئله ملی پرداختند. بسا امید به گسترش این نوع بحث و گفتگوها در میان همه نیروهای عدالتجو و آزادیخواه من نیز در این مقاله به مقوله "دمکراسی" بطور مختصر میپردازم.

تاکنون تعاریف و تفاسیر گوناگونی از مقوله دمکراسی و آزادی انجام گرفته است. از جمله در فرهنگ عمید در تعریف از دمکراسی گفته میشود "دمکراسی حکومت ملی، حکومت مردم بر مردم، طرز حکومتی که اختیار حاکمیت در دست نمایندگان است که مردم انتخاب میکنند" و یاروژالوکرامورگ در رابطه با آزادی گفته است که "آزادی همیشه فقط آزادی کسانی است که طور دیگری نمیدانند".

دمکراسی، آیین سیاسی است که حاکمیت را از آن همه مردم میداند. بعبارت دیگر دمکراسی، یک سازمان سیاسی جامع است که در آن مردم، حاکمیت را اعمال میکنند. دمکراسی برای آزادی و برابری حقوقی مردم در جامعه استوار است. بنابراین دمکراسی حکومت مبتنی بر نهادهای دمکراتیک است که مطابق اصول دمکراسی سازماندهی شده و حکومتها از طریق رای آزاداکثرت در یک انتخابات منظم و بدون اعمال فشار تشکیل میشود. اصول لازمه دمکراسی تامین واقعی آزادیهای دمکراتیک، آزادی مطبوعات، بیان، قلم و آزادی شکل سیاسی، سنشی است.

نویسنده مقاله "طرح بحثی پیرامون مسئله ملی" به بن بست رسیدن سیستم غرب را با این فرمول بندی که "با رشد هر چه بیشتر سرمایه داری، ملت های کوچک نیست و نابود خواهند شد" و همچنین بن بست سیستم شرق را با این فرمول بندی که "حاکمیتی که هیچگونه استقلال فکری و اندیشه مستقل از رهبران حزبی را تحمل نمیکند" اعلام میدارد. اینگونه نگرستن به پدیده های جامعه خود انکار بخشی از حقایق زندگی، که روزانه با آن مواجه ایم میباشد.

دنیای سرمایه داری بعد از انقلاب فرانسه جهشهایی در جهت حقوق مدنی، آزادی اجتماعی، فردی و... نموده و در ادامه این روند دنیای غرب با رشد و تکامل خود در عرصه های گوناگون به پیشرفتهای جدی دست یافته و جامعه از نظر صنعتی روز بروز به دستاوردهای نوین و همراه با آن از سطح فرهنگ نوین که در آن حقوق فرد در جامعه، حق تشکیل سندیکاها و لغو حکم اعدام رعایت میشود، دست یافته است. البته قابل ذکر است که این دستاوردها را مردم مبارزان بس سخت بدست آوردند. امروز دنیای غرب به مراتب بهتر از شرق مسائل خود را حل کرده است. هر چند غده های سی چون ایرلند، باسک و... نیز وجود دارد که شیفته و دلباختگان سوسیالیسم هستند. ساله، مدام از آن چماقی برای کوبیدن معترضین خود میسازند. اما بورژوازی کوچک جهان سوم، خود بحث ویژه ای دارد که باید در وحله اول ملاحظات ملی آن را بدقت بررسی کرد. جامعه آثرا دقیق شناخته و سپس حکم "الهی" را میتوان صادر نمود.

نگارنده مقاله مذکور از "توهین و تحقیر" و یا "اگر بپذیریم که ایران یعنی اشتراک ملتهاست..." یاد میکند. نگارنده مقاله بهتر بود اول برادریش را ثابت کند بعد دعوی ارضیه نماید. آیا این "دوستان و برادران" شما قبول میکنند که در ایران ملتیهایی مختلفی زندگی میکنند؟ اگر جواب مثبت بود

چه نوع برادری را طالب هستند؟ از نوع برادری هفتاد ساله که ناوطلبانمید اخوت "با زور ارشی سرخ" دادند و از دادن آزادیهای "بورژوازی گدیده" هم به برادران خود دریغ کردند؟ یا برادری را طالب هستند که اگر روزی در حیات اجتماعی تصمیم به بنای خانه جدید گرفت، در ساختن این بنا، یار و مددگار آنان باشند؟ امروز در میان نیروهای سیاسی متاسفانه هنوز هم با نوسانهای کم و بیش شعار "حق تعیین سرنوشت" و "۰۰۰ داده میشود، بدون اینکه درنگ و تعمقی جدی در عدم کامیابی این نوع شعارها در زندگی صورت گیرد.

اینک زمان آن فرا رسیده که برداشتهای دقیق و فرمولوار از مسائل فوق بیسان شود. با کدامین درک و برداشت اینگونه شعارها در نشریات درج میبایند؟ علل ناکامی اینگونه شعارها در کشورهای سوسیالیستی چگونه توضیح داده میشود؟ و همچنین از شکست آن در بخشی از کره ارضی چه نرسی گرفته و برای طی تکرار راه طی شده، شعار فوق را چگونه پیرایش و آرایش میبایند. آیا برداشت آنان از شعار حق تعیین سرنوشت چون سابق تنها بر این ایده کلی که هر ملتی حق کسب استقلال تا مسرز جدایی و تاسیس کشوری با حدود و شغور جدید را دارد، استوار است و یا اینکه به برداشتهای مشخصی دست یافتند؟

دوستان عزیز. امروز دیگر عرشعشارهای ذهنی، آرمانگرایانه، ارادمگرایانه و "بهبست برین" سپری شده است. انسانها در حیات اجتماعی خویش، اهداف تحقق پذیر و یا تحقق یافته در زندگی را جستجو میکنند ولی برای تحقق شعار فوق باید سوپاپ اطمینانهایی را جستجو کرد. بنظر من اولاً: در ایران استبداد زده سالیان دراز مردم از آزادی سیرکام نشده، بلکه نسیم آزادی کوتاه مدت وزیده و سپس طوفان استبداد فرا رسیده است. هنوز کشوری ما با رویای دمکراسی غرب فاصله زیادی دارد. در شرایط فعلی وزیدن نسیم آزادی در سراسر ایران نیاز مبرم است و از بر آمدن این نسیم آزادی (انقلاب) دولت موقت بوجود میآید.

ثالثاً: وظایف این دولت اعلام آزادی احزاب سیاسی و تشکلهای صنفی، آزادی قلمپدون قید و شرط، برسمیت شناختن حقوق بشر، لغو حکم اعدام، هدایت جامعه بسوی انتخابات آزاد و دمکراتیک برای مجلس موسسان است.

ثالثاً: دولت موقت برای حل مسئله ملی با نظرخواهی از ملتیهایی موجود در ایران مبنی بر اینکه آیا آنان خواهان زندگی بهتر چارچوب ایران فعلی هستند و یا نه را بر پایه نتایج آرای آن ملت حجت قرار خواهد داد.

پای بندی به دمکراسی از همه ملتیهایی خواهان جدایی و یا ماندن در چارچوب ایرانی واحد میطلبد که با پایبندی به مضامین فوق مجلس و دولت خود را از طریق انتخابات آزاد و دمکراتیک تشکیل دهند. در عین حال رعایت کامل حقوق اقلیتیهایی ملی درون خود آن ملت نیز یکی از معیارهای پایبندی به دمکراسی است.

آزادی از زبان مردم

علی اکبر دینی کارگر فنی تاسیساتی است که در بیهارستان دکتر چمران بسا ۱۸ سال سابقه بیمه و ۱۳ سال سابقه کار مشغول کار است. وی طی صاحبهای با ماهنامه "صنعت حمل و نقل" مرداد ماه ۶۹ از وضع زندگی و معضلات زندگی خود صحبت میکند. فروش خانهای آخرین راه حلی بوده که از فشار معضلات بکاهد و بتواند از این طریق روتنی به زندگی خود و زن و بچهایش بدهد. مشکلاتی که علی اکبر دینی از دست آنها شکایت میکند مشکلی است که امروز میلیونها شهروند ایرانی آن را علیرغم طاقت فرسای اش تحمل میکنند. وی در این مصاحبه نظرات سیاسی اش را هم بطور ساده و روشن در عرصه دمکراسی بیان کرده است که برای آگاهی خوانندگان بخشهایی از آن را در اینجا میآوریم.

س: در تصمیم فروش خانه همسر و فرزند شما با شما موافق بودند؟
ج: کاملاً خودسرانه اینکار را نکردم، یک ماه بحث و مشورت و دمکراسی داشتیم. حالا اگر در این کار موفق شوم همه سهیم هستیم. اگر هم زیان بکیم باز هم سهیم هستیم و همه کاسه کوزهها سرمن شکسته نمیشود.

س: گفتید "دمکراسی" داشتید. معنی آن را میدانید؟

ج: نخیر، نمیدانم. ولی در مورد خانه، چون ضرر و زیانش متوجه همه ما است ناگزیر بودیم تصمیم دسته جمعی بگیریم. س: چطور با کلمه "دمکراسی" آشنا شدید؟
ج: این کلمه در گفتگوها به گوشم خورده ولی در مورد معنای آن مطالعه نکردم. س: چه برداشتی از این کلمه دارید؟
ج: فکر میکنم یعنی آزادی عقیده و هدفهای مشخصی که در یک جامعه و یا در یک خانواده مطرح میشود.

س: میتوانید برای این برداشت یک مثال بزنید؟

ج: از دید کوچک خودم به دمکراسی نگاه میکنم. مثال را هم از محیط کار میآورم. در اداره هیچ کاری، چه کار عمرانی، چه کارهای دیگر، با مشورت صورت نمیکیرد. بلکه یک عده تصمیم میگیرند، یک عدد دیگر هم باید این تصمیمات را اجرا کنند. حالا این تصمیمها درست باشد یا غلط به کسانی که آنها را اجرا میکنند ربطی ندارد.

س: موردی که اشاره کردید بیشتر بر میگردد به مدیریت. میتوانید انتقاد، شکایت و یا پیشنهاد خود را به مدیریت ارائه دهید؟
ج: ای بابا، دل خوش نداری.

پایبندی به حق تعیین سرنوشت شرط دموکراسی

در قسمت اول مقاله به کثیرالملمودن ایران از بعد تاریخی و نیز به دوران پهلوی بمانه سرتاژ حاکمیت شوونیسم پریان گرس و نیز روشنفکران و اندیشه پردازان که در دامان این شوونیسم پرورش یافته بودند، به اختصار پرداخت گردیده بود. اینک بخش دوم مقاله:

مرحله جدید تاریخ جهان در راستای احیا حقوق خلقهای تحت ستم پیش میروند

امروزه با دگرگونیهای عظیم سیاسی-اجتماعی که در جوامع مختلف جهان، بویژه کشورهای بلوک شرق روی داده، بشریت وارد مرحله نوین و پرشکوگی از تاریخ خود گردیده است. مضامین اصلی این مرحله شرفی که در حقیقت تجلی رشد عظیم و کیفی فرهنگ جامعه بشری میباش. نبرت از درهم شکستن پنهانی فئودالیستی و جزئی، دموکراسی هر چه گستردهتر، پلورالیسم سیاسی، پای بندی در عمل به بنیاد اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای بین المللی و همچنین پذیرفته شدن حق ملل در تعیین آزادانه سرنوشت خویشی میباشد. امروز بیوسنت مجدد ملتلهای که در شرایط معین تاریخی و برائوسایتهای استعماری قدرتهای بزرگ چند پارچ شده بودند و همچنین جدا شدن ملتلهای از ستم کشورهای که در چارچوب آن تحت ستم میباشند، علیرغم تفاوتهای شدید و گاهسی منبوجانهای که از سوی نیروهای ارتجاعی و شوونیستی نشان داده میشود، از نظر تودههای میلیاردری سراسر جهان بویژه جوامع پیشرفته، امری علی و طبیعی قلمداد میشود.

ملتلهای پارچه شده آلمان، کره، یمن، دوباره بهم پیوسته و یا، در شورفیبستن، میباشند. ملتلهای دیگری چون کرد، ترکمن و آذربایجان نیز که بر اثر سیاستهای غارتگرانه و غیر انسانی استعمارگران و بیطرف مخالفان این ملتلهای قطعه قطعه گردیده بخت، خویشتر برحق و طبیعی خود را مبنی بر پیوند مجدد، بدرجات مختلف رسا یا غیر رسمی اعلام و مطرح نموده بدرجات مختلف در راه تحقق آن مبارزه میکنند. از سوی دیگر بسیاری از خلقهای شورویهای مختلف از جمله نارتخاستد شعوری خواستار استقلال کامل خودحوتی خروج از ترکیب این کشورها میباشند. امروز بشریت متدین به این خواستاعلم از جنایی و یا بیوسنت بمانه حسیق طبیعی این ملتلهای بدیده احترام میکنند. زیرا اگر بیوسنتهای اجباری نتوانند جای خود را به بیوسنتهای داوطلبانه بدهند طبعاً به جدائیهای داوطلبانه منجرخواهد گشت. بر واضح است که در تحقق هر یک از دو امکان فوق، شیوهها روشهایی که ملتلهای حاکم در پیش میگیرند، نقش تعیین کننده خواهد داشت. طبعاً کشور ایران نمیتواند تافته جدابافتگی از مجموعه جامعه بشری بماند. - مجبور است دنیوا زود به این دستاوردهای بشریت متدین احترام بگذارد و یا جریان برکت نا پذیر شوینوشت تاریخ همسو گردد. بنا به این فرضیهامثل ترکمنی: اگر تو خود با جریان نوری،

و بتمام معنی به ستوه آورده است، شمار "دموکراسی" به محورترین شمار دربین نیروهای آبیوسون بدل گشته است. - چوپترین نیروها تا سلطنت طلبان دو آتسه و حتی آقای رضا پهلوی اادم از دموکراسی میزند و بقول معروف شستار دموکراسی نقتی سوراخ نما را پینا کسرده است. آقای رضا پهلوی و اطرافایش نیز بخوبی میدانند که امروزه راه احیا رژیم دیکتاتوری - شوونیستی پهلوی از نظاهر به دمکرات بودن میگذرد. حال کهنچنین است، بجز شمار معیار دموکراسی و دمکرات بودن نیروها چیست؟ با چه محکمی میتوان سره را از ناسره تمیز داد. اگر میتوان تنها با دادن شمار و حترا ارائه طرحهای ظاهرالصالح اضطراری دمکراتشود علاوه بر نیروهای آبیوسون خود، نیز معنی برقراری عدالت و دموکراسی اصیل اسلامی و در سطحی بالاتر و انسانی تر از نوع جوامع استگاری میباشد!

اگر چنانچه عمل را مطمئنترین معیار و محک قرار دهیم، در اینصورت بخشی از نیروها میتوانند ادعا کنند که چنین چنان خواهند کرد، اما سلطنت طلبان به ویژه پهلوی طلبان به رهبری رضا پهلوی هم به این دلیل که پرورش یافته مکتبی هستند که ۷۰ سال آزمایش بی داده و با روسیاهی توسط اکثریت قریب بافصاق مردم ایران سرنگون و طرد گشتهاندوم با در نظر گرفتن براتیک روزانفشان از لیست دمکراتها حذف میشوند. طبعاً مردم ایران که به حد کافی سرد و گرم روزگار را چشیدهاند، به مصداق "مار گزیده از ریمان سیاه و سفید میترسد" نسبت به مسائلی که سرنوشتش را رقم میزند، بسیار حساستر و محتاطتر شدهاند. برای سنجش متدیان قیومیهستان، به معیارهای حقیقیتر و مطمئنتری ستم یافتهاند. اما از نظر خلقهای تحت ستم ایران که همانگونه که در بالا اشاره شد، بویژه در طول متجاوز از ۷ دهه اخیر از تاریخ حیات خود طعم تلخ و جانگزه تحقیرها و توهینها به حدیث و مقصاصتلهای خود را از سوی رژیمهای دیکتاتوری - شوونیستی چشیدهاند، اصلیترین معیار دمکرات بودن احزاب، جمعیتها و شخصیتها، نخست پذیرش واقعیت انکارناپذیر کثرتالملمودن ایران و سپس پای بندی در عمل و براتیک روزانفشان به حق ملل در تعیین آزادانه سرنوشت خویش میباشند. چگونه میتوان دم از دموکراسی و پای بندی به مفاسد حقوق بشر و میثاقهای بین المللی زد اما در عین حال وجود ملتلهای چندین میلیونی در ایران را با ساحت و واقاحت انکار کرد؟ چگونه میتوان دمکرات بوداما در عمل هیچگونه حقیقی برای این ملتله قائل نشود بدتر از آن بمانه قیم و صاحب به آنان نگرست و سیاست ضد انسانی استحالته نابودی تجویجی آنان را در پیش گرفت چگونه میتوان مدعی مبارزه مشترکلباسیر نیروها در راه استقرار دموکراسی در ایران بود و در عین حال بروقفه در راه احیا سیاست ضد انسانی و شوونیستی رژیم سلطنت پهلوی و یا رژیمهایی با ظاهرشری دیکتاتریتر اما با همان مضمون و کیفیت تلاش ورزید؟ از نظر ما خلقهای تحت ستم، شوینیسم و دموکراسی نافی یکدیگرند. البته این نیز واقعیت است که امروزه در نتیجه تداوم بیش از یکدهه حاکمیت استبدادی ولایت فقیه، سلطنت طلبان نیز بعنوان یکی از نیروهای آبیوسون مطرح میباشند. اما آبیوسون بودن چه ربطی به دمکرات بودن دارد؟ هر آبیوسونسی قطعی نیست که بهتر از رژیم موجود از آب در آید.

متأسفانه روند طوری پیش رفت است که حتی برخی از نیروهای چپ کفلمه وجودی شان مبارزه قهرمانانه و جانباذانه علیه رژیم سلطنت پهلوی بود برایشان چراغ سبز نشان داده، این توهنها برانگردد که حتی آقای رضا پهلوی نیز میبایند به عنوان یک فرد آزادپنخواه و دوشادوش دیگر نیروها در راه استقرار دموکراسی در ایران مبارزه نمایند. مثلا چندی پیش در نشریه "کار" ارگان سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) شماره ۲۲، مقاله‌ای تحت عنوان "پربامون بمانه آقای رضا پهلوی" درج گردید. در این مقاله بطرز بی ماهرانه از پهلوی طلبان اعاده حیثیت شده وسازمان

اکثریت از خویش انتقاد کرده بود که در گذشته نسبت به سلطنت طلبان احداث و تعدی شده است. در عین حال از آقای رضا پهلوی خواسته شده بود که اگر به دموکراسی اعتقاد دارنده به رای مردم احترام بگذاردند و از داعیه سلطنت دست بشویند. و در حقیقت نوی پیشنهاده مبارزه مشترک بر علیه ج. ا. در جهت برقراری حکومتی مردمی در ایران بود. این مقاله مدعی محور مبارزه مقاله‌ای منافعین و مخالفین مواضع مطرح شده در آن واقع شد. دریک طرف مخالفین، از بخشی از نیروهای چپ طرف تا جمهوری خواهان و شخصیتهای سرشناس چون آقای رضا سید جوادفرار داشتند. اینان در مجموع به سازمان اکثریت تنگتر دادند که ازموهه از آزمون خطاست سازمان اکثریت از نمایندگان رژیمیکمظهور استبداد و حققان بونه و مستانش تارمرفی به خون آزدیخواهان پرشور آلوده است چه دمکراسی توقع دارد؟ چرا سازمان اکثریت به مرجعیت مردم احترام نمیگذارد و بر عکس در راه اعاده حیثیت از رژیمی قدم میگذارد که با مبارزه و رای اکثریت قاطع مردم به زبانه دانی تاریخ سپرده شدست از طرف دیگر حامیان این مقاله بودندکه عمدتاً از سلطنت طلبان ریز و درشتبته ویژه پهلوی طلبان قرار گرفتند. اینان از اینکه در بخشی از نیروهای چپ ایران "واقع بینی و گرایشهای مثبت" بیبناسته است، بیامانی میگردند و به مخالفان میبوییند که چرا چشم دیدن این گرایشهای مثبت را ندارند. سلطنت طلبان کهنارای تجربه سیاسی و آینده نگری بیشتری نسبت به گروههای جوان دارند، بخوبی متوجه مسدودگریهای خود بوده، مفهوم این گرایشهای مثبت را نیز نیک میدانستند. آنها میدانستند که این گرایش مثبت در حقیقت نطفه گرایش بسوی درفش گابانی رادربطن خود دارد. صحت ارزیابی آنان درصحنه نخستین گنگره سازمان اکثریت خود را نشان داده است. هر چند کفایتبرخورد به مقاله فوق اعلام شده و خود سازمان اکثریت نیز ظاهراً پس از گنگره خود، خط و مرز روشنی با سلطنت طلبان کشیده و از امید بستن به دمکرات شدن آقای رضا پهلوی چشم بستند. اما از آنجائیکه حامیان این گرایش در جنبش چپ ایران و دیگر نیروهای آبیوسون وجود دارند، لازم بنظر میسود که به مقوله سلطنتی و سلطنت طلبان از زاویه منافع خلقهای تحت ستم ایران نیز برخورد شود. زیرا بر طبق سنت نیروهای چپ و دمکرات ایران که خود محصول جامعه شوینیسم زده ایران میباشند، این جنبه معمولاً مطرح نمیشود و یا به اکراه مطرح میگردند.

سلطنت طلبان امروزی چه کمائی هستند؟

امروزه از نظر طرز تفکر، برداشتها و نوع و سطح توقعاتی که نیروها و جمعیت های موسوم به سلطنت طلبان از رژیم سلطنتی دارند، میتوان آنان را به دوگروه متمایز تقسیم کرد. گروه نخست سلطنت طلبان سنتی یا مشروطه خواهان میباشند. این گروه دستاوردهای انقلاب مشروطه ایران را ارج میگذاردند و خواستار احیا و اجرای قانون اساسی مشروطه سلطنتی میباشند که در آن مقام شاهزاد حد یک دیکتاتور نیمه خدا بزرگ کشیده شده و اختیارات او توسط قانون محدود گردیدند است. این گروه طرفدار حاکمیت قانون در جامعه و رعایت حقوق فردی واجتماعی در چارچوب قانون اساسی میباشند. هر چند که جامعه ایران جامعه سوئد یسا سوس نیست که بتواند مقام سلطنت را تا حد یک مقام تشریفاتی پایین بیاورد بلکه بر عکس هر نوع حکومت فردی در ایران اعم از سلطنت و یا ولایتی استبداد خشن تبدیل میگردد، اما با این وجود این گروه از سلطنت طلبان حامسل گرایشهای دمکراتیک بوده و با درک بیشتر ضرورتهای امروزی جامعه ایران و شرایط جهانی میتوانند بعنوان یکبار نیروهای آبیوسون به استقرار دموکراسی در ایران یاری رسانند. زیرا انقلاب مشروطیت و قانون اساسی برخاسته از آن از دستاوردهای ارزشمند جامعه ایران و محصول مبارزات و ایثارگریهای مردم سراسر ایران بویژه خلق قهرمان آذربایجان تحسنت رهبری سرداران ملی چون باقرخان و ستارخان میباشد که در فرهنگ مسردم ایران جا افتاده و بمانه برگ زرینی از

تاریخ این کشور به احترام و نیکی از ان یاد میشود. در قانون مشروطه ایران حتی نوعی خودمختاری برای ملتلهای تحت ستم ایران نیز تحت عنوان "انجمنهای ایالتی و ولایتی" برسمیت شناخته شده که هر چند جوارگویی نیاز امروزی خلقها نمیشاشد اما نسبت به زمان خود مترقی بوده است. امروز با توجه به ۲۹ سال ۲۹م قانون اساسی زمان مشروطیت مصوب ۱۲۸۵ شمسی و اصلهای ۹۲-۹۳-۹۴ این قانون تحت عنوان "انجمنهای ایالتی و ولایتی" و مقایسه آن با فرهنگ و شیوه برخورد غیر انسانی رژیم پهلوی به ملتلهای غیر حاکم ایران میتوان به عمق استبداد، و ارتجاع و شوینیسم این رژیم پی برد. گروه دوم طرفداران رژیم سلطنت از نوع پهلوی که در فرهنگ نیروهای آبیوسون ن به پهلوی طلبان، شاه الهوها و تیره معروف میدانند، خواستار اتحاد و پیمانتهاشهای آریامهری میباشند. همانگونه که در بالا آمد رژیم پهلوی با هدف زیر پا گذاشته شدن تمامی دستاوردهای جنبش مشروطه ایران و لووت کردن خون شهدای آن روی کار آورده شده بود. این رژیم در تاجوران حکومت خود مظهر استبداد، شوینیسم و حققان پلیسی بود. این گروه هم اکنون نیز مشغول آماده سازی خود و رژیم پهلوی دوم برای اعاده نظام فوق میباشند. علیرغم برخی طرحهای ظاهر فریب و اضطراری، براتیک روزانه و سازمان یافته این گروه چیزی جز تعزین استبداد و شوینیسم ظلمت طلبانه فارس نمیشاشد. مثلا در عرصه تبلیغات فرهنگی با تکیه بر میلیونها و شاید میلیاردها دلار کما با غارت بیت المال و بویژه پول نفت از ایران خارج کرده و در بانکهای آمریکا انباشته بودند، انواع کتب و نشریات با مضامین غیر علمی و شوونیستی و ضد خلقهای تحت ستم ایران بویژه ضد ترکی با جلدهای زکرب و گرانیه بازار مطبوعات خارج از کشور را اشباع نمودند. تودور عین حال کتب و آثار تحقیقاتی و علمی را که نافه اهداف شوینیستی شان باشد از رده خارج و از دسترس محققین جوان دور میکنند با راه اندازی انواع میسات تبلیغاتی چون پارس فیلم، پارس ویدئو، پارس فیلان و پارس بهمان میخواهند به مردم ایران و جهان بقبولاند که ایران زمین یعنی فقط زیستگاه فارسیها، ایران یعنی "پارس" است. و این در حالیکت که روشنفکران ملتلهای تحت ستم ایران جهت انتشار یک نشریه ماهانه سخت در ضیقته قرار دارند این چیزی جز ادامه همان سیاستهای ۷۰ ساله و آزموده شده پهلوی نمیشاشد که این بار با توجه به خیزشهای سیاسی فرهنگی و ضد شوینیستی ملتلهای تحت ستم ایران و شرایط جهانی ناساعد برآ. برتری طلبان، بمراتب هیستریکتر و کینه کونه تشکل پایی و فعالیت سیاسی - فرهنگی ملتلهای غیر فارس چون مار زخم خورده بخود میبچندو علیه ان بوطولته جنینی و لجن پراکنی میباززند. متأسفانه در بین دیگر نیروهای آبیوسون و ح جنبش موسوم به چپ ایران نیز علیرغم شعارهای رسمیشان چنین گرایشهایی کم نیستند. برای اینکه بتوانیم با چهره واقعی این گروه از سلطنت طلبان بیشتر آشنا شویم، بهتر است یکبار دیگر فیلم صر تپه شده است، مورد توجه قرار دهیم. در این فیلم آخرین وصیتهای شاه به پسرش در رابطه با وظایف آینده اش "در سرزمین پارس" گنجانده شده است. در جمله به جمله این وصیت نامه به رضا پهلوی گوشزد میگردد که مردماندویش و قهرشناس ایران که از پشتیرونیمنت خود خنجر ززند شایسته کوچکترین اعتماد نیستند. تنها تکیهگاه مطمئن برای همیشه یک ارتش بیوسند بوده و میباشد. شمام واقعیتها نشان میدهند که در سیاست و نیات این دسته هیچگونه چرخشی به سوی اوانیسو دموکراسی و پذیرش واقعیات پدید نیامده است. حال برخیزانر قامت نازبپای این جماعت چه نوع "دموکراسی" و "آثار واقع بینی" میدهند ما نمیدانیم بقول حافظ "هان! مشو نومید چون واقف نطای از سر غیب، باشد اندر برندهای پنهان، بتم مخور"

الفبای پیشنهادی خط ترکمن

محمود
قسمت چهارم

الف - اگر صوت هجای اول خشن یعنی (بوغین) باشد، مصوت‌های بعد نیز خشن (بوغین) خواهند بود.
ب - اگر صوت هجای اول نازک (اینچه) باشد، مصوت‌های بعدی نیز نازک (اینچه) خواهد بود.

- کلمات بیگانه نیز بعد از اینکه ترکمنی گشت تابع همین قانون خواهند بود.
مصوتها را يك يك با مثال می‌آوریم:
- (آ) : سانگا، قارا، یاییب، قاشلاری
 - (اؤ) : بوستان، یولسا، اوونگ
 - (ای) : چیتر، اثراق، تارشینی، قیرغین
 - (اڭ) : دیرووش، اوچوب، حورمان، اوغراشماق
 - (ا) : ناکس، ناگهان، مالاب، بارزاک
 - (ه) : منم، ارم، گبر، منگرا
 - (ای) : کبجه، اینچه، نیگاریم، بیگار
 - (اؤ) : کوزه، کوزتر، کوزماکه، دوزار
 - (اڭ) : اوزره، بیوزونه، دوتیا، کولاک

کلمات دخیل ترکمنی شده در بسیاری جاها هماهنگ با این قانون است، ولی در برخی از کلمات دخیل نیز این هماهنگی بهم خورده است:
چنان، انار، کولزار، کولوستان

۱- در کلمات دو هجایی که مصوت اولشان گرد است، اگر مصوت دوم آخر بیاید، سطح نوشته میشود:
کوزی، دوزی

۲- در کلمات بیشتر از دو هجا، مصوت های گرد، اگر در هجای اول قرار بگیرند در هجای دوم نیز از مصوت‌های گرد بر طبق قانون هماهنگی اصوات استفاده میکنیم. بعد از هجای دوم مصوت‌های سطح بکار گرفته میشود.

- اؤ- نونگ (اؤونگ)
- اؤ- زونگ (اؤونگ)
- اؤ- زوم (اؤوم)
- اؤ- نونگ (اؤونگ)

این قاعده در صورتی قابل اجرا است که در هجای دوم مصوت‌های سطح بطور واضح تلفظ نشوند:

کوندیز، اوزین، بوغین، مومکین، اوچین

انامه دارد

ای

مصوتی نازک (اینچه)، سطح (یاسی دوداقلانمایان)، تنگ (دار) است. در سیرلیک با (N) نشان میدهند. در اول کلمه (ای) در وسط کلمه (ی) در آخر جیبان (ی) و بصورت تکی در کلمه شکل (ی) به کار میرود.

بیر- بی ویا- دردینگ - بیز- ایل

حرف (ای) صدایی مرکب از (ای+ی) نیز دارد که در سیرلیک بصورت (۱۸۸) و در لاتین با دو حرف (IY) نوشته میشود. صدای (ای) که صدای کشیده تر (ای) است، در الفبای لاتین بصورت (I) و در سیرلیک فقط در چند مورد با (۱۸۸) نوشته شده است.

در سیرلیک و لاتین: اییگ، دییگ در لاتین: اینچه، در سیرلیک: اینچه ما در مواقع بلند شدن صدای (۱۸۸) از شکل (ای) و در صورت کشیدن نبودن صدای آن از (ای) بدون علامت استفاده میکنیم.

ا

کسره مصوتی نازک (اینچه)، سطح (یاسی، دوداقلانمایان) است که از (ای) بازتر و از (ا) تنگتر میباشد. در الفبای سیرلیک با (C) نوشته میشود. در الفبای مانراول کلمه (ا) و در جاهای دیگر کلمه (ه، سه) می‌آید. شکل (ه) به حرف‌های بعد از خود نمی‌چسبد.

ا- تگ لک و

در نوشتن (ا) در کلمات قاعدتاً وجود دارد که قبل از برداختن به آن دو مطلب ضروری را توضیح میدهیم:

"به هجاهایی که با مصوت تمام میشوند هجای باز (آجیق بوغون) و به هجاهایی که به صامت ختم میشوند هجای بسته (یاییق بوغون) گویند."

هجای بسته: ا، ل، ک، کول، بیل، بیلمک هجای باز: آ، ابا، مه، باری اکنون با توجه به این مطلب قاعده نوشتن (ه) را می‌گوئیم:

الف - در هجاهای باز (آجیق بوغونلار) ۱- در کلمات تک هجایی با شکل (ه) نوشته نوشته میشود (به معنای هم)، نه (به معنای چه)

استثنا- حرف ربط (و) همیشه به همین صورت می‌آید: کیتاب و قالام

۲- در کلماتی که هجای بیشتری دارند، از دومین هجا به بعد با (ه) نوشته میشود: کوزطیم، درطر، تکمک و استثنا- (لر) پسوند جمع همیشه به همین صورت می‌آید:

اؤی لری (اؤی لری غلط) کوز لری (کوز لری غلط) و

ب - در هجاهای بسته (یاییق بوغونلار) قاعده: در هجاهای بسته صدای (ا) نوشته نمیشود.

کوزل (کوزیل غلط)، یل (یل غلط)، برمک (بیرمک غلط) استثنا:

۱- در کلماتی که شباهت نوشتاری دارند، اگر موجب اشتباه تلفظی شوند، صدای (ا) نوشته میشود:

اير (زود)، کوشمک (بچه شتر) و ۲- در هجای بسته بعد از علامت (ه) رانمیبوسند در هجاهای بسته بعد از صدای

قانون نوشتن اصوات خشن (بوغین)	جای اول - بعد	جای اول - بعد	جای اول - بعد	جای اول - بعد	جای اول - بعد	جای اول - بعد
ا	ا	اؤ	اؤ	ای	ای	ای
ا	ا	اؤ	اؤ	ای	ای	ای
قانون نوشتن اصوات نازک (اینچه)	جای اول - بعد	جای اول - بعد	جای اول - بعد	جای اول - بعد	جای اول - بعد	جای اول - بعد
ا	ا	اؤ	اؤ	ای	ای	ای
ا	ا	اؤ	اؤ	ای	ای	ای

از فرهنگ مردم

غنا به ریش سفیدان طایفه عروس میگویند "خوب غنا را خوردیم موقعش رسید که برگردیم" یکی از ریش سفیدان طایفه عروس میگوید "سلامت که میروید ولی هر چه با خود آوردید بدهید" در این هنگام مقدار پولی را که در ازا شیرها داده میشود به ریش سفیدان طایفه عروس میدهند و بعد از آن دعای خواننده میشود و از آلاچیق بیرون آمده بزمنازی که برای بردن عروشان آمدند میگویند "ما اجازه گرفتیم شما عروستان را ببرید" و زنان به آلاچیقی که عروس همراه "ینگه هایش" در آن نشستند میروند، ولی زنان طایفه عروس با گرفتن پای زنان طایفه داماد ظاهرا مانع از بردن عروس میشوند که اصطلاحا به آن "گورفدیک" یا "ایاق آماق" میگویند. این عمل که روزی جز واقعیات عینی بوده بصورت رسم معنوی و به صورت سنت در آمده است که در میان اقوام یونان و اقوام آفریقایی نمونههایی از این آداب و رسوم دیده شده است، یعنی حوادث مشهود و عینی آن روز به صورت سنت در آمده است و با این لباس خود را به ما رسانده است. بهر حال عروس را با روسری قرمز (کورتیه) سوار کجاوه میکنند. در این موقع برادر عروس جلوی کجاوه را میگیرد و او نیز ظاهرا مانع از بردن عروس میشود. بهر طریقی او را راضی میکنند و عروس را به خانه داماد حرکت در می آورند. در این موقع جوانان ده با پرتاب سنگ و کلوخ بر آسمان ناراضیاتی خود را ابراز میدارند. البته قبل از بردن عروس، زنان دو طرف، روسری کوچکی را میگیرند و به یکدیگر پرتاب میکنند و در هر پرتابی آبا و اجداد عروس و داماد را معرفی میکنند. کاروان دیگری جهیزیه عروس را میبرد. در ضمن عرو آنها

بقیه در صفحه ۵

عروس ترکنها بر از راز و رمز است. که به دورانهای قدیمی زندگی قدیمی آنها بستگی دارد. سن ازدواج در بین ترکنها پایین است که علت آن تغییر و تحول جامعه از دوران ساده عشیرتی به دوران مالکیت خان - خانی است، چه اینکه بعد از از هم پاشیدن دوران ساده عشیرتی تقسیم آب و زمین بر مبنای تاهل قرار میگیرد، به افراد مجرد سهمی از تولیدات و نعم اجتماعی تعلق نمیگرفت. خانها برای دریافت سهم زیاد از تولیدات اجتماعی، فرزندان خویش را از همان دوران نوجوانی زن میدادند. این امر سبب بالا رفتن شیرها شده، افراد فقیر نمیتوانستند در جوانی ازدواج کنند و بدنیاال آن سن ازدواج بالا رفته، این امر در تحدید جمعیت ترکنها موثر افتاد. افرادی که نمیتوانستند زن بگیرند آواره دشت و بیابان شده به او عنوان "صلاح" (آواره) میدادند. ازدواج ترکنها چندین مرحله دارد که عبارتند از:

مرحله اول ازدواج: تصمیم گرفتن پدر و مادر و جلب موافقت پدر عروس که به آن "سوزآتک" میگویند یعنی اطلاع دادن البته این مرحله بدون اطلاع ناماد صورت میگیرد.

مرحله دوم: تعیین وقت ساعت مناسب برای عروسی و آمدن دستکای از زنان قبیله داماد به خانواده عروس که آنرا "دوزنامرگ" (شیرینی رد کردن) میگویند مرحله سوم: تعیین قیمت عروس که مشکلتترین مرحله عروسی است که به عهده یاشولی های طایفه داماد میباشد. مرحله بعدی روز عروسی است که در خانه داماد یک روز قبل از آوردن عروس مراسم جشن و سرور بر پا است و همچنین جشن کوچکی نیز در خانه

عروس به راه میافتد. داماد با مصایب خود منتظر آمدن عروس میشود و عروس هم از خانه خودشان به خانه عموی خود میرود. ریش سفیدان داماد بعد از صرف

نشانی ما:
TKFC
BOX 227
440 06 GRÄBO
SWEDEN
TAZE YOL
Nº:6 NOV 1990

حق اشتراك برای يكسال:
 معادل ۱۲۰ كرون سوئد
 باضافه هزینه پست

كمكهای مالی و حق اشتراك خود را به حساب پستی زیر واريز نمايئيد:

TKFC
644443-4
SWEDEN

تازه یول نشویطی است آزاد، و به هیچ گروه، سازمان و حزب سیاسی وابستگی ندارد و تلاش میکند خوانندگان و علاقمندان را با فرهنگ و مسائل مردم ترکمن آشنا سازد. تازه یول کوشش میکند پیرامون مسئله ملی و جنبش خلق ترکمن بحثهایی را دامن بزند، لذا کلیه خوانندگان و دوستان میتوانند مطالب و مقالات خود را به تازه یول بفرستند. چاپ مطالب با اضا و مسئولیت مواضع مطروحه با نویسنده آن خواهد بود. از دوستانی که مقاله و مطلب بما ارسال میکنند تقاضا داریم که به این نکات توجه نمایند: اول مطالب خوانا باشد (بویژه مقالات بزبان ترکمنی) ثانیا در يك طرف صفحه نوشته شود ثالثا مطالب حتی الامکان کوتاه باشد. چنانچه مطالب رسیده بلند باشد، با رعایت حفظ مضمون تغییرات لازمه در آن صورت خواهد گرفت.